

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010218
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému X. A., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.c/ Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 16.12.2013, sp. zn. 1T/64/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.9.2014 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný X. A. - nar. XX.X.XXXX v B. nad B., trvale
bytom J. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia
slobody v ÚVTOS Ilava

pri nezmenenom výroku o vine

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.7 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/288/2012 zo dňa 14.2.2013, právoplatný dňa 9.5.2013, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 16.12.2013, sp. zn. 1T/64/2013 bol obžalovaný X. A. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.c/ Tr.zák. a v bode 2/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

1/ dňa 5. decembra 2012 v presne nezistenom čase od 10.30 hodiny do 11.45 hodiny prišiel do domu poškodeného F. F. na ulici X. číslo XXX/XXX v G., okres X., kde s poškodeným vypil fľašu vína a následne ho s prázdnu fľašou udrel do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, vzápätí mu začal prehľadávať vrecká na nohaviciach a zo zadného vrecka mu vybral 20 Eur a doklady a ďalej v dome hľadal peniaze a šperky, v čom mu chcel poškodený zabrániť, preto ho obžalovaný opakovane kopal do oblasti trupu, rebier a hlavy a žiadal od neho, aby mu povedal, kde má šperky a peniaze, z rodinného domu následne vzal vŕtačku značky BOSCH, vŕtačku bližšie nezistenej značky, mobilný telefón značky SIEMENS A55, mobilný telefón bližšie nezistenej značky bez batérie a SIM karty, kalkulačku CASIO typ HR8B aj s tlačiarňou, hotovosť vo výške 20 Eur a občiansky preukaz na meno poškodeného, pričom týmto konaním spôsobil poškodenému F. F. škodu odcudzením vo výške 155 Eur a zranenia - ľahký otras mozgu, prasklinu nosa spojenú s krvácaním nosa, pomliaždenie malej časti pľúc vľavo a početné pomliaždeniny mäkkých tkanív na hlave v pravej spánkovo-temennej oblasti a na pravej ušnici, na tvári s vytvorením okolo očnicového hematómu obojstranne, krku, hrudníku, horných a dolných končatinách, v bedrovo-krížovej oblasti a sériovú zlomeninu IV. - XII. rebra vľavo s posunutím fragmentov a malým zakrvácaním do pohrudnej dutiny s narušením obvyklého spôsobu života do 42 dní,

2/ dňa 4. decembra 2012 okolo 9.00 hodiny v obci G., okres X., v rodinnom dome na ulici X. číslo XXX/XX, počas návštevy u T. A., od ktorého žiadal požičať finančné prostriedky, v čase, keď T. A. na krátky čas opustil kuchyňu, kde spolu sedeli, vzal z kredenca finančnú hotovosť vo výške 350 Eur a z priestorov rodinného domu vzal dva kusy dózických kľúčov, čím poškodenému T. A., nar. XX.X.XXXX spôsobil škodu v celkovej hodnote 351,60 Eur.

Za to bol obžalovaný X. A. odsúdený podľa § 188 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.5 Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák., § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 37/288/2012 zo dňa 14.2.2013, právoplatný dňa 9.5.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť uhradiť poškodenému F. F., nar. X.X.XXXX náhradu škody vo výške 20,- Eur, poškodenému T. A., nar. XX.X.XXXX náhradu škody vo výške 351,60 - Eur, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody boli poškodení F. F. a T. A. podľa § 288 ods.2 Tr.por. odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávných.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný v zákonnej lehote napadol odvolaním, ktoré podal proti výroku o vine a treste, ako aj konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu obžalovaný obsiahlo namietal tú skutočnosť, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav a na základe toho aj skutok nesprávne právne posúdil, keď ho uznal vinným. Poukázal na skutočnosť, že vina obžalovaného vo vzťahu k skutku pod bodom 1/ je založená len na výpovedi poškodeného, v ktorej však absentuje logické vysvetlenie prečo malo medzi nimi dôjsť ku konfliktu. Poukázal tiež na rozpory vo výpovediach svedkov F. G. a P. B., ktorí odlišne popisujú udalosti vo vzťahu k vykonaniu bezpečnostnej prehliadky obžalovaného. Taktiež svedkyňa T. E. nevedela vysvetliť ako je možné, že predmety v koši na skartovaný papier sa našli až po piatich dňoch po uskutočnení bezpečnostnej prehliadky obžalovaného. Taktiež svedkyňa Z. Q. vypovedala rozporne v otázke zamieňania peňazí obžalovanému, ktoré vyhral na výherných automatoch. Skutkový stav pod bodom 1/ rozsudku nemohol byť správne zistený a ustálený okrem iného aj z toho dôvodu, že okresný súd uznesením odmietol vypočuť svedkov P. Q., P. B., F. X. a X. B.. Podľa názoru obhajoby tým došlo k nerešpektovaniu zásad ústnosti a bezprostrednosti, pričom títo svedkovia mohli potvrdiť alebo vyvrátiť významné skutočnosti uvádzané v prípravnom konaní, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie. Tiež prvostupňový súd zamietol vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ktorý žiadala vyhotoviť obhajoba z dôvodu, že znalecký posudok vypracovaný MUDr. Richardom Machom namietala, nakoľko podľa názoru obhajoby sú jeho závery neúplné a nejednoznačné. Nový znalecký posudok by sa mal podrobnejšie zaoberať mechanizmom zranenia poškodeného F. F., nakoľko jeho verzia priebehu skutku a skutočnosť, že zranenie mohlo byť spôsobené úderom fľašou od vína, je podľa názoru obhajoby vysoko nepravdepodobné. Za pravdepodobnejšiu verziu považuje to, že obžalovaný nechtiac rukou zavadil o fľašu stojacu na stole, tá zasiahla poškodeného F. F. a rozbila sa až následkom pádu na zem. Súd navyiac nezobral do úvahy ani skutočnosť, že vo verzii poškodeného chýba pohnútko, resp. dôvod, prečo by mal obžalovaný lupiť,

keď na základe dokazovania vyplýva, že mal v inkriminovaný deň dostatok finančných prostriedkov. Jednoznačne teda chýba motív konania obžalovaného. Napokon obhajoba namietala, že nebol preukázaný obžalovanému ani úmysel, nakoľko ani z výpovede samotného poškodeného nevyplýva, že by obžalovaný mal čin nejakým spôsobom plánovať, organizovať alebo pripravovať. Skutok tak ako ho opísal vo svojej výpovedi poškodený je nepravdepodobný, pričom pravdepodobnejšia je verzia obžalovaného, že dôvodom bitky, ktorú obžalovaný priznáva, bola verbálna agresia poškodeného voči obžalovanému. Taktiež obhajoba navrhovala vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, nakoľko sa nestotožnila so závermi znalkyne z odboru zdravotníctva, farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Márie Majzlanovej, ktorá vylúčila možnosť prechodnej krátkodobej psychickej poruchy u obžalovaného v čase spáchania skutku. Napokon dôkazy, ktoré boli nájdené svedkyňou T. E. obhajoba namieta ako nezákonné, pretože neboli získané v súlade so zákonom a súd na ne nemal prihliadať. Podľa názoru obhajoby obžalovaný nenaplnil znaky trestného činu lúpeže, ale konanie pod bodom 1/ obžaloby je potrebné posúdiť ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., k čomu sa obžalovaný aj priznal a takéto svoje konanie oľutoval. Pokiaľ sa týka skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, z takéhoto konania obžalovaného neusvedčujú žiadne priame ani nepriame dôkazy s poukazom na skutočnosť, že poškodený svoju výpoveď pred súdom v podstatných skutočnostiach zmenil oproti výpovedi z prípravného konania. Jeho výpovede sú rozporné, zmätočné a nedôveryhodné a v žiadnom prípade nemôžu byť akceptované ako dôkaz usvedčujúci obžalovaného. Tieto výpovede sú rozporné v otázke času, kedy sa mal skutok stať, koľko peňazí mu malo byť odcudzené, pričom vo večerných hodinách kraťnúť nemohol, nakoľko v tom čase bol v krčme, kde ho videli svedkovia. Na základe rozpornej výpovede poškodeného nemožno obžalovaného uznať vinným za spáchanie skutku pod bodom 2/. V konečnom dôsledku uložený trest obžalovanému považuje obhajoba za neprimerane prísny a to aj s poukazom na následky spôsobené poškodenému F. F., kedy išlo len o ľahké zranenia a spôsobenú škodu vo výške 20,- €. Tieto skutočnosti pri ukladaní trestu súd prvého stupňa nezobral do úvahy. Táto okolnosť spojená s ostatnými skutočnosťami by mala byť dostatočným dôvodom, aby pri výmere trestu súd postupoval podľa § 39 ods.1 Tr.zák. a uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže podľa názoru obhajoby vina obžalovaného nebola jednoznačne a náležite preukázaná, sa obžalovaný prostredníctvom obhajcu domáhal, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.a/, e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že podľa § 285 písm.a/ a písm.c/ Tr.por. ho oslobodí v celom rozsahu spod obžaloby, alternatívne, aby ho v bode 1/ obžaloby uznal za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a uložil mu primeraný trest.

Odvolanie doplnil vlastnoručným podaním aj obžalovaný, pričom uviedol, že sa plne pridrižava toho čo uvádzal na hlavnom pojednávaní, aj počas celého konania. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za nesprávne a žiadal, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom svoje konanie žiadal kvalifikovať ako ublíženia na zdraví.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj okresný prokurátor, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa skutkov, tak ako mu boli kladené za vinu obžalobou, dopustil. Poukázal na skutočnosť, že verzia priebehu skutku pod bodom 1/ tak ako ju popisuje obžalovaný vo svojej výpovedi a napokon aj v odvolaní, bola vyvrátená znaleckým dokazovaním znalca z odboru zdravotníctvo, ktorý vylúčil mechanizmus vzniku zranení poškodeného spôsobom, ktorý popisoval obžalovaný. Tento znalecký posudok a výpoveď znalca prokurátor hodnotí ako vierohodný, preto spochybňovanie jeho záverov zo strany obžalovaného je síce legitímne, ale v danej veci ho považuje za nedôvodné. Odcudzenie 20 € obžalovaný poprel, ako aj odcudzenie ďalších vecí z domu poškodeného, avšak časť z nich sa našla na OR PZ v Prievidzi dňa 10.12.2012, pričom výpovede svedkov ohľadne nájdenia vecí a priebehu prehliadky poškodeného považuje za vierohodné a v podstatných bodoch vzájomne súladné. Preto pokiaľ ide o zákonnosť vecných dôkazov, ktoré boli nájdené v odpade, tieto boli nájdené nezainteresovanou osobou a následne v súlade s Trestným poriadkom vydané vyšetrovateľovi a teda získané plne v súlade s procesnými predpismi. Rozpory vo výpovediach svedkov K. Q., Z. Q. namietané odvolateľom sa týkajú skutočností nie dôležitých pre posúdenie samotného skutku a tieto nemajú vplyv na rozhodnutie o vine. Vytýkané nevypočutie svedkov P. Q., P. B., F. X. a X. B. nemôže byť porušením zásady ústnosti a bezprostrednosti, nakoľko uvedené osoby neboli svedkami stíhaných skutkov a teda ich nepovažuje za podstatné pre rozhodnutie o vine a treste. K skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku prokurátor poukázal na zistené rozpory medzi tvrdením obžalovaného, že mal dostatok finančných prostriedkov v predmetný deň

a ďalšími dôkazmi, na základe ktorých považuje jeho tvrdenia za účelové a nevieryhodné. Podrobnejšie poukázal na výpovede jednotlivých svedkov, ale aj poškodeného T. A., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní síce bola čiastočne rozporná s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, čo je však vzhľadom na vek poškodeného a časový odstup od skutku pochopiteľné, no podstatnú časť rozporov sa podarilo vierohodným spôsobom odstrániť konfrontáciou poškodeného s jeho predchádzajúcou výpoveďou z prípravného konania. Z uvedených dôvodov prokurátor nepovažuje odvolanie obžalovaného proti výroku o vine, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce za dôvodné. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, v plnej miere sa stotožňuje s uloženou výmerou trestu, aj so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom uložený trest objektívne odráža, že tento je ukladaný za tri samostatné trestné činy, z ktorých dva sú kvalifikované ako zločiny. Navyiac obžalovaný bol už v minulosti desaťkrát súdne trestaný, preto súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody zodpovedá závažnosti spáchaných trestných činov. Nesprávne však súd prvého stupňa uviedol, že trest ukladá aj podľa ustanovenia § 38 ods.4 v spojení s § 37 písm.h/, písm.m/ Tr.zák., nakoľko ustanovenie § 38 ods.5 Tr.zák. vylučuje použitie § 38 ods.4 Tr.zák. Táto písárska chyba nemá za následok nezákonnosť uloženého trestu, nakoľko je zrejmé, že súd uložil trest v rámci trestnej sadzby upravenej len s poukazom na § 188 ods.2, § 38 ods.5, § 42 ods.1, § 41 ods.2 Tr.zák. Preto ani odvolanie obžalovaného proti výroku o treste prokurátor nepovažuje za dôvodné a navrhol ho zamietnuť.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla s poukazom na písomné vyjadrenie okresného prokurátora zamietnuť odvolanie obžalovaného, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný v celom rozsahu.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižava písomného odôvodnenia odvolania, nakoľko podľa jeho názoru rozsudok okresného súdu nie je objektívny a ide v neprospech jeho klienta, ktorému nebola preukázaná vina. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods.1 písm.a/, b/, e/ Tr.por. a sám rozhodol tak, že oslobodí obžalovaného spod obžaloby. Alternatívne, ak by súd dospel k záveru, že obžalovaný pod bodom 1/ naplnil znaky trestného činu ublíženia na zdraví, aby ho uznal vinným len z trestného činu podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a uložil mu primeraný trest, keďže trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny. Súčasne dal na úvahu súdu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 Tr.zák.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s prednesom a návrhom svojho obhajcu a žiadal, aby súd rozhodol v jeho intenciách.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam napadnutého rozsudku tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom odvolací súd starostlivo preskúmajúc výrok o vine nezistil v konaní chyby, ktoré by mohli mať vplyv na riadne objasnenie veci a zistenie, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Toho jednoznačne svojimi výpoveďami priamo usvedčujú poškodení F. F. a T. A., ale nepriamo aj výpovede svedkov F. F., T. E., P. B., F. G., F. K. L., X. O. a ďalších, ako aj znalecký posudok z odboru zdravotníctva, výpovede znalcov MUDr. Majzlanovej a MUDr. Macha, zápisnice o ohliadkach miesta činu a ďalšie listinné dôkazy, tak ako na ne poukázal už súd prvého stupňa. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, zaoberajúc sa obranou obžalovaného a dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, tieto vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení ustálených prvostupňovým súdom, pričom pokiaľ ide o námietky uvádzané v odvolaní vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu a konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, v tomto smere krajský súd v plnej miere poukazuje na citovanú

argumentáciu prokurátora uvádzanú vo vyjadrení k odvolaniu, s ktorou sa v plnej miere stotožnil a bolo by len opakovaním tam uvedených skutočností, prečo nepovažoval odvolanie za dôvodné. Preto z hľadiska správnosti ustálenia skutkového stavu na základe vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, ako aj dôvodov prečo ani krajský súd nepovažoval návrhy obhajoby na vykonanie ďalších dôkazov za opodstatnené, odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj vyjadrenie prokurátora, s ktorým sa stotožnil. Nad rámec uvedeného je ešte nutné uviesť, že ani odvolací súd nepovažoval s poukazom na vyjadrenie psychiatricky MUDr. Majzlanovej za nevyhnutné vo veci pribrať dvoch znalcov psychiatrov tak, ako sa toho domáhala obhajoba. Obvinený má síce právo takýto dôkaz navrhnúť, súd však nemá povinnosť návrhu vyhovieť, ak zistí, že taký dôkaz vzhľadom na ostatné dôkazy nie je potrebný.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, ani v tomto smere okresný súd nepochybil, keď skutok kvalifikoval v bode 1/ rozsudku ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.c/ Tr.zák. a v bode 2/ rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Tr.zák. Je nepochybné, že obžalovaný naplnil svojím konaním všetky zákonné znaky skutkových podstat uvedených trestných činov.

Preto odvolanie obžalovaného vo vzťahu k skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Čo sa týka uloženého trestu, v tomto smere prvostupňový súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr.zák., prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol už viackrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 3T/288/2012 zo dňa 14.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.5.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/41/2013 zo dňa 9.5.2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.b/ Tr.zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Taktiež zo spisu Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 4T/121/2006 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 20.11.2006, právoplatným dňa 20.11.2006 uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 19.3.2011. Z uvedeného je zrejmé, že aktuálne prejednávané trestné činy spáchal obžalovaný skôr ako bol vyhlásený citovaný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/288/2012 zo dňa 14.2.2013, preto správne okresný súd ukladal obžalovanému za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza trest súhrnný v zmysle § 42 ods.1 Tr.zák. za všetky zbiehajúce sa trestné činy. Taktiež vzhľadom na citované odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 4T/121/2006 správne skonštatoval, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, preto je nutné použiť ustanovenie § 38 ods.5 Tr.zák., podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 38 ods.4 Tr.zák. nepoužije. Okresný súd vzhľadom na uvedené potom vychádzal z trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, konkrétne ustanovenia § 188 ods.2 Tr.zák., (7 až 12 rokov), upravenej v zmysle ustanovenia § 38 ods.5 Tr.zák. (opätovné spáchanie zločinu), ale tiež za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. (súhrnný trest za viac úmyselných trestných činov viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom), teda od 9 rokov a 6 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiace, pričom uložil X. A. trest odňatia slobody na spodnej hranici v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/288/2012 zo dňa 14.2.2013, právoplatného dňa 9.5.2013, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Nesprávne však súd prvého stupňa vo výroku o treste uviedol, že trest ukladá aj podľa ustanovenia § 38 ods.4 v spojení s § 37 písm.h/, písm.m/ Tr.zák., (i keď je zrejmé, že súd úpravu trestnej sadzby podľa tohto ustanovenia nepoužil), nakoľko § 38 ods.5 Tr.zák., druhá veta, vylučuje použitie § 38 ods.4 Tr.zák.

Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností a zásad uvedených v § 34 Tr.zák. a dôležitých z hľadiska potrestania obžalovaného dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a a súčasné použitie zákonných ustanovení § 41 ods.2, § 42 ods.1 a § 38 ods.5 Tr.zák., by uloženie trestu odňatia slobody aj na spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby, tak ako ho uložil súd prvého stupňa, bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a z hľadiska účelu trestu na jeho výchovu a zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom možno

v tomto prípade aplikovať ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák., podľa ktorého ustanovenia § 38 ods. 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods.2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Je nutné skonštatovať, že obžalovaný už v minulosti stál pred súdom a to aj za spáchanie zločinu, pričom za odsúdenia, ktoré nie sú zahľadené bol do spáchania aktuálne prejednávanej trestnej činnosti vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody trikrát, z toho v dvoch prípadoch išlo o krátkodobé tresty odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť a v treťom prípade mu bol už vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 4T/121/2006 uložený trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov, ktorý vykonal. Je teda zrejmé, že predošlé tresty nemali dostatočný prevýchovný vplyv na odsúdeného a je mu nutné uložiť prísnejší nepodmienečný trest. Podľa názoru odvolacieho súdu by však postupne ukladané tresty mali byť za súčasného zohľadnenia všetkých zásad na jeho ukladanie v zmysle § 34 Tr.zák., najmä účel trestu, aj primerane odstupňované. Trestný zákon v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. stanoví, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené a trest primeraný. V prejednanom prípade odvolací súd uvádza, že súdom prvého stupňa uložený trest s použitím § 38 ods.5 Tr.zák., i keď na spodnej hranici trestnej sadzby, je z hľadiska účelu trestu a jeho individualizácie neprimerane prísny, tak ako to má na mysli ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák. Zohľadnil pritom tiež skutočnosť, že obžalovanému bol uznesením Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/242/2012 zo dňa 16.4.2014, právoplatným dňa 20.8.2014, nariadený ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného využil možnosť použitia ustanovenia § 37 Tr.zák., v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že podľa § 188 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., s použitím § 38 ods.7 Tr.zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon v zmysle § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/288/2012 zo dňa 14.2.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd uvádza, že aj keď je uložený súhrnný trest miernejší ako uložil súd prvého stupňa, je nutné uviesť, že nejde o nejaké krátke obmedzenie osobnej slobody obžalovaného a podľa presvedčenia odvolacieho súdu je primeraný, zodpovedá závažnosti jeho konania a bude ním splnený účel trestu z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie v zmysle ustanovenia § 34 Tr.zák.

Čo sa týka výrokov o náhrade škody, ktorými bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému napadnutým rozsudkom uložená povinnosť uhradiť poškodenému F. F., nar. X.X.XXXX náhradu škody vo výške 20,- Eur, a poškodenému T. A., nar. XX.X.XXXX náhradu škody vo výške 351,60 - Eur, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody boli F. F. a T. A. podľa § 288 ods.2 Tr.por. odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávných, tieto sú správne a zákonné a zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.